

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XII Říjen 2004

4

SOU A U V MALÝCH SVATOŇOVICÍCH

Občané naší obce i obcí okolních sledují situaci kolem SOU v Malých Svatoňovicích a obávají se o jeho budoucnost. Velmi stručně a zjednodušeně se proto pokusím situaci popsat:

Ve všech krajích probíhá tzv. optimalizace výchovně vzdělávací soustavy, tzn. snižování počtu škol, slučování, snižování stavu pedagogických i ne-pedagogických pracovníků. Toto rozhodování přísluší zřizovateli dané školy. V případě SOU a U Malé Svatoňovice je zřizovatelem Královéhradecký kraj. Na základě podkladů předložených Odborem školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje bylo na zasedání Zastupitelstva Královéhradeckého kraje dne 16.9.2004 na pořadu jednání schvalování počtu žáků do přijímacích řízení jednotlivých škol a oborů pro školní rok 2005 – 2006. **Na tomto seznamu bylo SOU a U ve všech oborech s nulou, tzn. že ve školním roce 2005 – 2006 v oborech vyučovaných v současné době není povoleno přijmat žáky!**

To vše proběhlo bohužel bez podrobného projednání s vedením učiliště, ve velkém chватu s končícím volebním obdobím současných krajských zastupitelů, zkresleno polopravdami, nejasnými čísly a hlavně bez otevřeného a objektivního jednání stran, kterých se problém týká. Krajské zastupitelstvo předložený seznam schválilo.

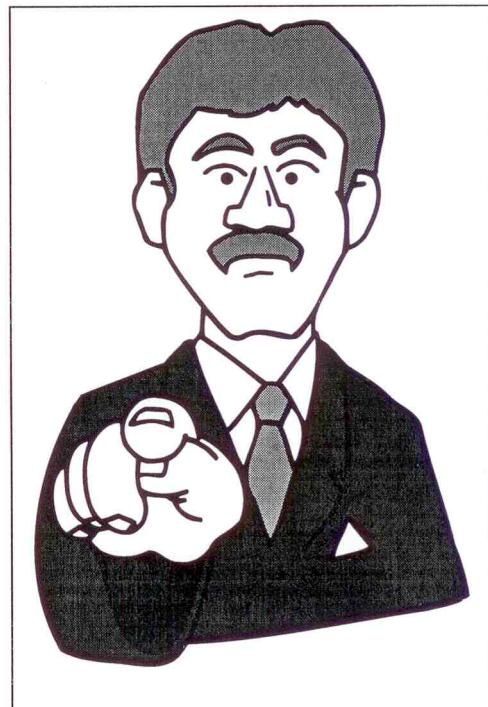
Dne 20.9.2004 jsem navštívila hejtmana Královéhradeckého kraje ing. **Pavla Bradíka**, dále se sešlo mimořádné zastupitelstvo obce, sešel se Svazek obcí Jestřebí hory.

Hejtman Bradík navštívil naši obec nejprve 5.10.2004 s krajským zastupitelem **Mgr. Vrbou** a dále 12.10.2004 se zástupci odboru školství a krajskými zastupiteli. Na všech těchto jednáních byl z naší strany kritizován postup kraje, ne-demokratické jednání, žádost o objektivní a otevřené jednání.

Byla ustavena pracovní skupina, kterou tvoří 2 krajští zastupitelé, zástupci odboru školství kraje, starostka Eva Hylmarová a předseda Svazu Jestřebí hory Vladimír Diblík a vedení SOU a U Malé Svatoňovice.

Rozhoduje se o osudu učiliště a snahou obce a Svazku je udržet areál v takové podobě, aby komplexně sloužil k dalšímu vzdělávání, rekreaci a turistice. Má pro nás a pro region funkci výchovně - vzdělávací, ale i ubytovací, stravovací, vytváří sportovní zázemí a celkově zvyšuje kredit obce. Naši prvořadou snahou je tedy zcela logicky zachování maxima těchto funkcí.

Eva Hylmarová

Investiční akce v roce 2004

Hlavními investičními akcemi roku 2004 byly:

- rekonstrukce sociálek v ZŠ – 1. stupeň
- rekonstrukce ČOV u koupaliště

V základní škole na 1. stupni šlo o akci v hodnotě 1 150 tisíc korun. Firma Maratonstav Úpice v průběhu letních prázdnin provedla výměnu a opravu sociálních zařízení v celé budově. Podařilo se stav zlepšit nejen z důvodů estetických, ale především funkčních. Rekonstrukce byla plně hrazena z rozpočtu obce.

V areálu pod SOU byla od jara letošního roku zbudována čistírna odpadních vod. Rozpočet na tuto stavbu byl v částce 4 600 tisíc korun. Tak velkou investici by obec nebyla schopna zajistit sama z rozpočtu. Podařilo se získat dotaci z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ve výši 80 % nákladů, tzn. částku 3 455 tisíc korun.

Ve výběrovém řízení byl vybrán dodavatel stavby – firma Maratonstav Úpice. Do konce měsíce října bude stavba zkolaudovaná. Již nyní čistí odpadní vody z celého areálu SOU, z Holubáků a z přilehlých lokalit.

Stavební dozor na obou stavbách měla firma SVS Malé Svatoňovice.

Volby do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje - informace

Volby do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje se konají ve dvou dnech, a to v pátek 5. listopadu a v sobotu 6. listopadu 2004. Hlasování prvého dne voleb začíná ve 14.00 hodin a končí ve 22.00 hodin. Druhý den voleb začíná hlasování v 8.00 hodin a končí ve 14.00 hodin. Způsob voleb upravuje zákon č. 130/2000 Sb. o volbách do zastupitelstva krajů a o změně některých zákonů.

Na území obce Malé Svatoňovice může volit státní občan České republiky, který alespoň ve druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let a je v obci přihlášen k trvalému pobytu.

Překážkami ve výkonu volebního práva jsou:

- zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody
 - zbavení způsobilosti k právním úkonům
 - zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidu
 - výkon základní či náhradní vojenské služby (vyžaduje-li to bezpečnost státu)

Hlasovací lístky budou občanům doručeny nejpozději do 2. listopadu 2004 v obálkách do schránek.

ME v běhu do vrchu v roce 2006 v Malých Svatoňovicích!

Obec Malé Svatoňovice a TJ Maratonstav Úpice ve spolupráci s Městem Úpice po dohodě s Českým atletickým svazem podal v letošním roce žádost o pořádání ME v běhu do vrchu v roce 2006 v Malých Svatoňovicích.

Od února letošního roku se společně připravovaly materiály ke kandidatuře. V září navštívila obec technická komise EAA (Evropská atletická asociace).

V pátek 8.10.2004 Rada EAA hlasováním rozhodla, že Mistrovství Evropy 2006 v běhu do vrchu bude v České republice na trati v Malých Svatoňovicích.

Rozhodnutí bylo poměrem hlasů 2 : 13. Čeká nás hodně práce, ale určitě se všichni moc těšíme.

Eva Hylmarová, Karel Šklíba

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum slavili a oslaví:

Noví očiánci:

Martin Provažník, Monika Pokorná, Kristýna Eliášová, Jaroslav Prokop, Nikola Králová

Všem našim oslavencům přejeme mnoho životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Dne 18. října 2004 oslavila dlouholetá učitelka zdejší školy
paní Vlasta Schejbalová
90. narozeniny.

Peyné zdraví, hodně hezkých chvil do dalších let přejí zaměstnanci školy.

Zlatá země

Je zlatá, rudá, fialová, zelená. A zase zlatá, brunátná, modravá i hnědá hnědí okru, sieny nebo sépie; červená rumělkou, karmínem, benátskou červení, pozzuolou; sírově žlutá, chromově žlutá, indicky žlutá, terakotová, kraplatová, modrozelená, žlutozelená, modrá, temně fialová. Jedeš vlakem mezi karpatskými háji a koukáš jako blázen, co říjen dovede. Když do toho svítí slunce, tu celý topol se zažehne žlutě jako ohromný plamen; buky rozstříknou do široka své drobné oranžové plamínky; já nevím, který keř zazáří jako ohnivě rudá výheň. Zlatá, rudá, fialová, zelená. Svatý, svatý, svatý! Otče náš, jenž jsi na nebesích, to je to krásné!

Je to sentimentální, ale nemohu si pomoci: dívá-li se člověk na přírodu v její slavnostní chvíli, připadají mu ty ostatní události tak trochu odlehlé a odbarvené. Jistě ministerstvo nepadá tak krásně jako ořechové listí. Když padne vláda, nebouchne to tak náladowě, jako když spadne se stromu kaštan a bums! ze zelené skořápkы se vyšplí jeho červené oko. A valuta nepadá tak elegicky a majestátně jako to krásné zlaté luppení. Zlatá, hnědá, oranžová, rudá.

A ty krásná ohnivosti starých věcí, požehnej mi. Tvář v tvář přirodě probouzejí se v tobě, člověče (a nezapírej to), nesmírně konservativní city. Buď pochválena stálost starých věcí a věčných řádů. Buď pochváleno, co není v člověku epochální průkopnické, včerejší zítřejší, ale co je věčné a nezměnitelné. A tedy: mládi a stáří, odpočinek, lánska, dobrý stůl, náboženství, hrdinnost, spánek a některé jiné staré a moudré věci. Před vámi, ohnivé háje, neobstojí mé písemnictví; ale tváří v tvář s vámi jsem spokojen s těmi několika bílými vlasy, se svou únavou i svou silou. Neboť vše je v pořádku, jak je od věků stanoveno. Zlatá a zelená, bílá a černá.

A poslyste, co je teď v říjnu zvláště hezké, to jsou vesnice. Jsou zachumlány ve svých žlutých a rudých jabloních, žlutých lipkách a kaštanech jaksi zvlášť vlídne

a hračkovitě. Červené střechy, šedivé střechy a nad tím trochu modrého kouře. Bože, jak ze široka, jak důkladně prochází rok takovou vesnicí! Jak solidně a požehnaně se tu uvelebí každé roční období! To u nás, ve městech, si člověk stěží uvědomí, že se něco děje, že se něco mění. Jaro a léto, podzim a zima; oblékají a svlékají se svrchníky, deštníky se postaví do kouta, natáhnou se rukavice. To je vše. Nezastavili jsme čas, ale tak trochu jsme zastřeli jeho kroky. Stárneme, ale bez rytmu. Zas o rok života více, ale nebyly to čtyři roční doby; byl to jen jeden rok.

Zlatá, rudá, modravá, hnědá. Suché listí. Ohromná mrhavost přírody, jež utvářela, vroubkovala, vlnila, rýhovala každý ten pěkný list a teď jej shodí, rozštape, rozmělní, aby zase začala znova. Aby začala znova: ale já, který nezačnu znova, já také utvářím, vroubkuj, vlním a rýhuju každý svůj popsaný list; zítřek jej shodí a rozmělní. A pak začne utvářet, zoubkovat a rýhat někdo jiný. Je to tak v pořádku. Dobré je, co jde po pořádku. Zelená, žlutá a rudá. Suché listí.

Ještě jsou žluté a fialové květy na mezích, ještě útlá, třesavá václavka voní ve zvhlé hlíně, ještě pozdní jablka rádi se na stromech. Pane bože, až zestárnu, až docela zestárnu, dej mi takovou houževnatost květu a plodu. Dej mi žluté a fialové kvítky, ať kvetu tichými a jasnými hvězdíčkami; dej, abych nesl hodně tvrdá a červená jablíčka, která vydrží za okny přes zimu. A když už je nová generace plodu, když už dozrávají třešně, tahle poslední jablíčka se toho dočkají; svrasknou, pravda, ale dočkají se nového věku, tuhá a brunátná. Ať tedy jednou i já urodím pár tuhých červených jablíček, jež přezimují do příštího léta, amen.

Zlatá, červená, zlomená hnědá. Pane bože, děkuji ti za pěknou cestu rokem.

(1922) Karel Čapek, Kalendář

9. bluegrassová dílna – tentokrát v Malých Svatoňovicích

O víkendu 8. – 10. října 2004 Malé Svatoňovice poprvé zažily školu, jaká zde ještě nebyla. Sjelo se sem skoro 70 hudebníků z celých Čech, Moravy i Slovenska.

Ve spolupráci s banjistou skupiny Poutníci Petrem Brandejsem zde pořádal Jindra Hylmar 9. ročník bluegrassové dílny. Probíhala zde výuka hry na hudební nástroje ve stylu bluegrass (podobný stylu country). Obsazení takové bluegrassové kapely je následující: banjo, kytara, mandolína, housle, basa, dobro. Vše probíhalo pod taktovkou zkušených lektorů – profesionálních hudebníků. Letos se organizátorům podařilo zajistit opravdu špičkové muzikanty z naší republiky: banjo vyučovali Petr Brandejs a Zdeněk Roh, kytaru Ralph Schut a Ondra Kozák, mandolínu Jan Máca, housle Josef Malina a dobro Radek Vaňkát. Většinou se jedná o muzikanty honosící se titulem banjista roku, mandolinista roku apod.

Kromě výuky, která probíhala ve skupinkách v sobotu a v neděli v dolní budově základní školy, si mohli všichni příchozí společně zahrát na večerních jam-sessionech. První probíhal v pátek večer v kinosále SOU a U, druhý pak v sobotu v malém sále kulturního klubu. A aby byla nabídka úplná, v sobotu byl pro veřejnost uspořádán netradiční koncert skupiny **Petr Brandejs band**. Kdo přišel, nelitoval. Zážitek, který nabídla skupina a po přestávce s ní i jednotliví vyučující, byl opravdu nevídání. Na pódiu se střídali lektori a předváděli, jak lze hrát bez přípravy skladby i největší obtížnosti. Průvodce večerem - Petr Brandejs – k tomu nenásilným a humorným způsobem zasvětil diváky do hry a zpěvu na mikrofon, základů vokálů a pravidel chování muzikanta na jevišti. Není se co divit, že všichni museli přidávat, a tak se koncert protáhl na nevídání dvě a půl hodiny. Všichni se bavili a hlavně bylo v Malých Svatoňovicích slyšet hudbu světové úrovně. Vždyť mnozí účinkující mají za sebou koncertní turné po Americe se špičkovými hudebníky – zakladateli tohoto hudebního stylu.

Když se všichni v neděli rozjížděli do svých domovů, byli nevyspalí, ale obohaceni o vědomosti a zážitky, které hned tak nezapomenou.

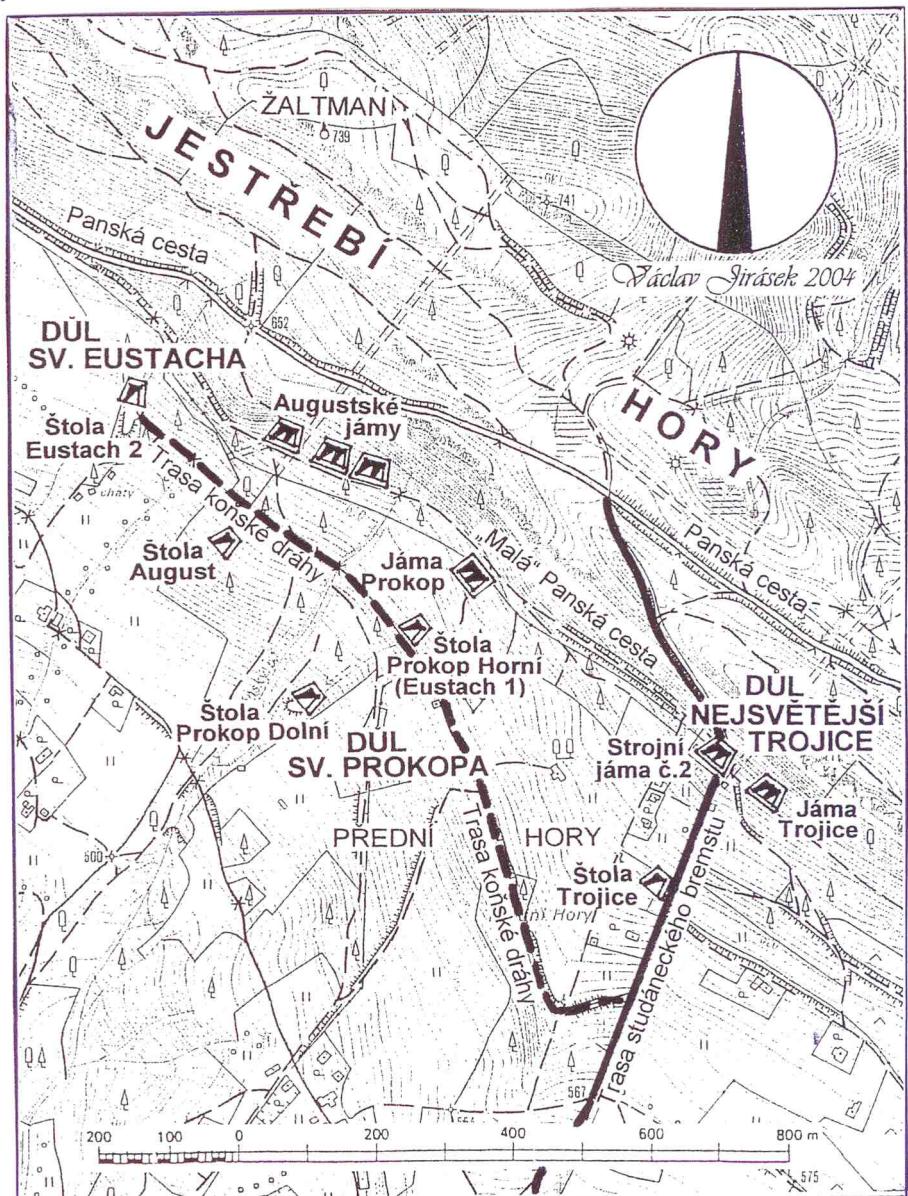

○ Eustachově štoly na Předních Horách, co je ve starých mapách zapsaná jako Prokop Horní

Ve STUDÁNCE č. 3/2004 byl otisknán zajímavý příspěvek Za hornickými památkami, popisující letošní putování hrstky zájemců po Jestřebích horách. Autor -jk- v něm mimo jiné připomíná vstup do prokopské štoly v sousedství zaniklé kořiské dráhy a činí tak v souladu s dříve i zcela nedávno publikovanými informacemi. Podle nich jde o původní vstup do štoly, ale skutečnost je poněkud jiná. Připomeňme si faktografii tohoto historického důlního podniku společně s okolními důlními díly a problematikou jejich názvů:

Štola byla založena v nadmořské výšce cca +595 m na hranici dolové míry sv. Prokopa z roku 1858 k odvodnění a odtěžení dobývek ve svatoňovických slojích. Podle dolové míry, ohrazující pozemek propojený k dolování, získala jméno **Procopi Stollen**. Vzhledem k následné nutnosti odvodnit prokopské důlní pole níže položenou štolou byla do map zapsána jako **Oberer Procopi Stollen** (Horní štola Prokop), zatímco nová štola v nadmořské výšce cca +560 m dostala kvůli odlišení jméno **Tiefer Procopi Stollen** (Dolní štola Prokop). A aby těch Prokopů nebylo málo, byla horní prokopská štola cca 140 m od svého ústí spojena s povrchem cca 30 m hlubokou jámou **Procopi Seiger Schacht** (Svislá jáma Prokop). Ohlubeň této jámy byla 20 m pod tzv. „malou“ Panskou cestou, 450 m severozápadně od Strojní jámy č.2, v nadmořské výšce cca +625 m (nadmořské výšky byly odečteny z vrstevnicové mapy). Všechna výše zmíněná důlní díla byla součástí Dolu sv. Prokopa, na kterém se pokusně dolovalo nepochybně již od počátku 19. století. Situace výše zmíněných důlních děl je zřejmá z přiložené mapky.

Horní prokopská štola byla ražena kolmo ke hřebenu Jestřebích hor, dosáhla celkové délky 210 m a během ražby prošla všemi uhelnými slojemi svatoňovického souvrství – pulkrábskou, cuckovickou, hlavní a visutou. Směrem severozápadním byla štola propojena s dobývkami augustských jam, směrem jihovýchodním s dobývkami Strojní jámy č.2. Doba provozu a zániku prokopského dolu není z archivních pramenů zřejmá, pravděpodobně se zde těžilo v 60. letech 19. století, možná ještě počátkem 70. let 19. století. Veškeré

Mapový výsek centrální části Jestřebích hor nad Malými Svatoňovicemi. Silnou plnou čárou je vyznačena turistická cesta, která nad Mariánským sadem stoupá po trase zaniklého bremstu k „Mašině“ č. 2 a k Bílému kameni na Panské cestě. Silnou přerušovanou čárou je vyznačena trasa zaniklé „koňky“ délky cca 1300 m od studáneckého bremstu ke štolám Prokop Horní a Eustach.

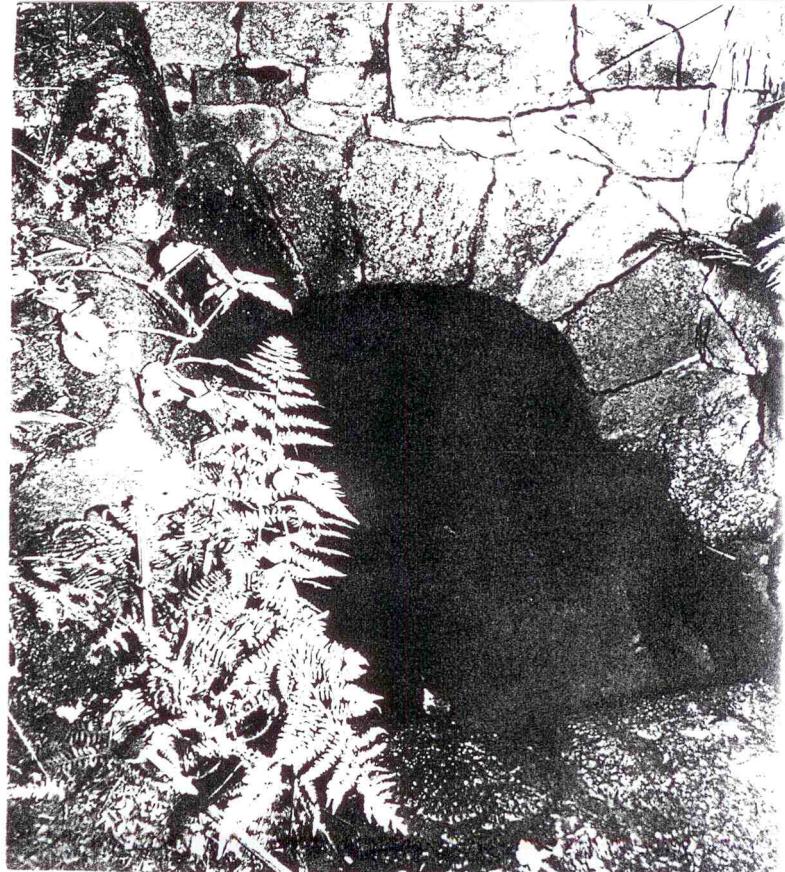
vytěžené uhlí bylo dopravováno koňskou dráhou ke studáneckému bremstu a pomocí této svážné tratě s brzdným strojem spouštěno do Malých Svatoňovic. Konec zdejšího dolování souvisí jak s dotěžením uhelných zásob na východě uhelných slojí, tak především s dokončením Dědičné štoly Idy roku 1964 a následným podfáráním všech důlních podniků v centrální části Jestřebích hor.

Proč se prokopské štole začalo říkat Eustach? Nejspíš to má na svědomí některý z knížecích markšajdrů (důlních měřičů) na studáneckém Bergamtě. Ten se někdy koncem 19. století (mohlo to být během urychleného dokreslování dokumentace při prodeji dolů náchodského panství Mirošovskému kamenouhelnému těžařstvu roku 1896, ale kdo ví?) dopustil chybu při popisování jam a štol, když na mapu jestřebohorských dolů k Horní prokopské štole napsal omylem **Eustachi Stollen**. V té době však už jedna štola se jménem Eustach na Jestřebích horách byla, dokonce jen 550 m severozápadně odtud (byla součástí Dolu sv. Eustacha). Jenže co je psáno, to je dáno a od počátku 20. století – kdy šlo již o dávno opuštěné stařiny – to již nikomu nevadilo. Když se zde následně stavěl jímač vody pro Malé Svatoňovice, jednalo se již o vodu z „Eustacha“. Při sestavování Závěrečné zprávy o ložisku Východočeských uhelných dolů v roce 1996 vznikl problém, jak tato důlní díla zhruba stejného stáří odlišit. S ohledem na pomístní jména a hlavně na místní zvyklosti (už se tak tomu říkalo nejméně jedno století) byl Horní Prokop zapsán jako **Eustach č.1** a těžní štola Eustachova dolu jako **Eustach č.2**. Přimlouvám se však za to, aby v úctě k bohatým montánním dějinám Jestřebích hor bylo zachováno a používáno původní jméno prokopské štoly bez ohledu na to, že už to je dávno jen podchycený vodní zdroj. Bude to ale asi stejně marné, jako chtít, aby se koňským dráhám neříkalo bremsty...

Jak je to s kamenným portálem Eustachovy či Prokopské štoly? Ve skutečnosti se jedná o zaklenutí přepadu vody z vodní jímky před zavaleným ústím štoly. Tato informace se „diky“ zkrácení pracovního textu popisky nedostala ke čtenářům sborníku *Malé Svatoňovice 1997* (zde na str. 39) a „diky“ vypuštění popisky pod snímkem ani ke čtenářům 1. dílu knihy *Ve známení mlátku a želízka* (zde na str. 139). Krásný portálek (viz snímek) je dnes pod úrovní zaniklé koňské dráhy, zatímco ústí prokopské štoly (či Eustachu č.1) bylo na úrovni „koňky“, zhruba 12 m od současné cesty směrem k hřebenu Jestřebích hor, v místech výrazné závalové deprese. Od dávných těžařů by bylo přinejmenším pošetilé, aby zakládali štoly pod úrovní důležité dopravní cesty, kterou v tomto případě byla „koňka k Eustachu“ (viz mapa tras bremstů a koňských drah ve STUDÁNCE č.5/2003).

Je proto škoda, že na oficiálních mapách jestřebohorských dolů – produkovaných od roku 1948 až po současnost (!) – jsou až na výjimky ústí těchto štol zakreslována nelogicky pod úrovní koňské dráhy, což vede k přenášení chybných informací do současné publicistiky. Selský rozum napoví, že vozy s uhlím, naplněné v revírech Dolu sv. Eustacha a Dolu sv. Prokopa, byly po štolách dopraveny na den, na koňské dráze (nikoliv pod ní!) sestaveny do vlaku a odtaženy. Pouze vozy s hlušinou byly vytlačeny „přes cestu“, kde byly vyklápěny na haldy. Ty jsou společně s dochovanými trasami koňských drah dokladem havířského snažení i technické dovednosti našich předků.

(Výše uvedená faktografie odpovídá úrovni znalosti k datu 08/2004 a je výsledkem privátního montánního výzkumu v rámci rodinného kréda *Objevovat zapomenuté – připomínat mizející.*)

Údav Žírásek

DEN SPOLKŮ regionu Jestřebí hory

sobota 23.10.2004 – areál ZŠ Úpice – Lány

Expozice 50 spolků z regionu Jestřebí hory, spolkový filmový festival, Chalupení, vystoupení taneční školičky Bonifác Rtyňě v Podkrkonoší, ukázky cvičení TJ Sokol a Sparta Úpice, prezentace oddílu boxu, stolního tenisu, basketbalu, cyklistiky, turistické soutěže, fotbalová utkání, společný zásah ČČK a SDH Úpice, film Jestřebí hory, ukázky z děl bratří Čapků, hovory s osobnostmi, koncerty Městské hudby Úpice a Koletovy hornické hudby, mažoretky, vypuštění poštovních holubů, losování vstupenek

Sběr papíru

V období od 6. – 13. 9. zorganizovala naše škola sběr papíru. Starý papír nosily nejen děti 1. a 2. stupně, ale žáci 9. třídy přiváželi sběr od důchodců a od těch, kteří již nemají přímý kontakt se zdejší školou. Akce byla opět úspěšná. Za 6.600 kg získala škola 6.150.-Kč. Částka bude použita na koupi nadstandardních pomůcek pro žáky. Nový sběr papíru bude zorganizován v jarních měsících.

Zájezd na Slovensko

V úterý 14. září 2004 odjelo sedm žáků naší základní školy na poznávací zájezd na Slovensko. Tento zájezd připravily školy pro žáky v rámci projektu „Poznáváme státy Evropské unie“. Autobusem jsme všichni šťastně dojeli až do Spišských Vlachů, kde jsme byli ubytováni v dětském domově. Uvítali nás velice milí a příjemní lidé, kteří se o nás po celou dobu s velkou zodpovědností starali. Za tak krátkou dobu jsme stihli absolvovat výlet do Vysokých Tater s malou turistickou vycházkou ze Štrbského na Popradské pleso. Tam jsme také navštívili symbolický hřbitov těch, kteří v Tatrách zahynuli. Sice jsme cestou trochu zmokli, ale pohledy na obrovské hory stály za to. Za odměnu jsme navštívili a zdolali skokanský můstek, na kterém se konalo nejedno mistrovství světa ve skoku na lyžích. Cestou zpátky – byla už skoro tma – jsme se zastavili u Spišského hradu /jeden z největších v Evropě/. Jen tak tak jsme ho viděli, ale měli jsme štěstí, protože připravená světla tento nádherný hrad osvětlila a nám poskytla úžasnou podívanou. Hned druhý den jsme tento hrad navštívili. Po dvouhodinové prohlídce jsme odjeli poznávat krásy Slovenského ráje. Z „Tomášovského výhledu“ byl krásný rozhled po vrších. Seběhli jsme i k Hornádu a přešli několik lávek. Tento den jsme zakončili koupáním v krytém bazénu v Krompaších, no a pak se nám už krásně spinkalo až do rána. V den odjezdu – 17. 9. - se nám domů vůbec nechtělo, proto jsme navštívili ještě jeden krásný „kaštel“ v Markušovciach. Součástí expozice tohoto renesančního zámečku byla i expozice klávesových hudebních nástrojů. Děti byly překvapeny, že za tu krátkou dobu, co na Slovensku jsou, rozumí bez problémů i slovenskému výkladu průvodce. S dobrou náladou a slovenskými sýry jsme se vrátili domů. Máme nové kamarády z ostatních škol, viděli jsme nejvyšší vrchy Vysokých Tater, poznali život lidí a krásnou přírodu na Slovensku, prostě se nám výlet vydařil!

A.Herzigová uč.

Běh mládeže na dráze

V pondělí 13. 9. se žáci naší školy zúčastnili 1. závodu letošní sezony, a to Běhu mládeže na dráze. Akci připravila ZŠ Úpice - Lány pro školy našeho okrsku. Nejlepších výsledků dosáhli tito žáci naší školy:

Nina Schlindenbuchová	2. místo	nejmladší žákyně
Dominik Vít	3. místo	nejmladší žáci
Jiří Večeř	4. místo	přípravka
Filip Králiček	3. místo	mladší žáci
Petra Zezulková	4. místo	mladší žákyně
Jana Mlynářová	5. místo	mladší žákyně
Michal Mlynář	2. místo	starší žáci
Petr Štěpán	5. místo	starší žáci

Pohár Emila Zátopka

Ve středu 29.9. se žáci 5. – 9. tř. zúčastnili v Úpici na Lánech Poháru Emila Zátopka. V letošním roce se poprvé změnila trať závodu. Třináct ročníků se běžela maratonská trať – tj. 42 km 195 m. Rozdělilo si ji 42 žáků a žákyň a 1 učitel. V této formě závodu jsme byli velmi úspěšní, takže naší škole zůstal putovní pohár za vítězství. Letos se běželo jen 10 km. Každý ze 40 žáků absolvoval jedno kolo, tj. 250 m. I když všichni naši běžci podali obětavý výkon, obsadili v konkurenci pěti škol čtvrté místo. Vytrvalostní běh jim vyhovoval lépe.

Zátopkova Pětka

Dne 30. září 2004 pořádala naše škola ZŠ Malé Svatoňovice již osmý ročník atletického závodu Zátopkova pětka. Tento závod běží 24 žáků z prvního stupně ZŠ a jeden učitel. Na startu se objevily 4 školy z okrsku Úpice. Naši žáci si po celý závod drželi 3. příčku a v závěrečném finiši se dostali na konečné 2. místo.

Celkové pořadí škol :

1. ZŠ Bří Čapků Úpice
2. ZŠ Malé Svatoňovice
3. ZŠ Rtyně v Podkrkonoší
4. ZŠ Lány Úpice

Finále Běhu mládeže na dráze

Ve čtvrtek 23. září se uskutečnilo v areálu sportovišť SOU okresní finále Běhu mládeže na dráze. Nevlídné chladné počasí přilákalo na start jen ty nejvěrnější ze Rtyně, Úpice Trutnova a Vrchlabí, nechyběli ani zástupci naší školy. Ředitelka závodu, starostka naší obce Eva Hylmarová, přivítala všechny přítomné a pan Karel Škliba je seznámil s tratí a podmínkami závodu. Maratonstav Úpice tratě nejen připravil, ale zajistil spolu s naší obcí i pěkné ceny. Závodilo se v kategorii mladších a starších žáků a žákyň a v dorosu. První čtyři závodníci v každé kategorii si vybojovali postup do krajského kola. Našim dvěma běžcům unikl postup jen o vlas. A jak tedy dopadli naši běžci?

5. místo	Michal Mlynář – st. žák Filip Králiček – ml. žák
6. místo	Jana Mlynářová – ml. žákyně
7. místo	Lenka Kostelecká – st. žákyně
8. místo	Petr Štěpán – st. žák

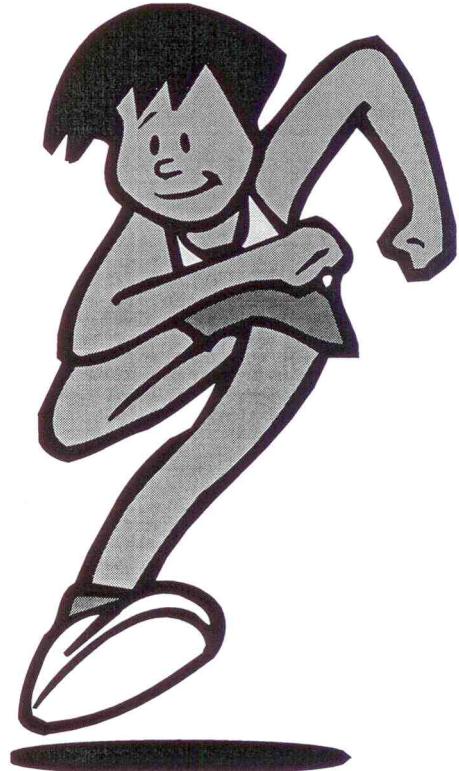
Závod se vydařil i počasí se na chvíli umoudřilo – přejeme dobré časy i v krajském kole.

Běh do vrchu

V úterý 12. října proběhl okrskový závod škol Úpicka v běhu do vrchu. Naši závodníci si s poměrně těžkým terénem poradili výborně a obsadili celkově 2. místo z pěti zúčastněných škol. V jednotlivých kategoriích se umístili na stupních vítězů tito žáci :

1. místo – Mlynářová Jana
2. místo – Eliáš Ladislav
3. místo – Seidel Martin
3. místo – Jiroušek Karel

Stupně vítězů škol :
1. ZŠ Lány Úpice
2. ZŠ Malé Svatoňovice
3. Gymnázium Úpice

Havlovická Tropical liga 2004 – celoroční soutěž v malé kopané

Na neděli 10.10.2004 připadl rozhodující zápas o první a druhé místo mezi domácím týmem **FC Ležák Česká Skalice** a týmem **Hafa Havlovice**. Na domácí půdě po urputném boji se 4 žlutými kartami vyhráli domáci. Hafa Havlovice hrála s jednou žlutou kartou vyrovnaný zápas. Po vyloučení hostujícího hráče za neslušná slova tým dohrával oslaben. To ho stálo vítězství. Domácí hráli 2:0. Konečná tabulka je uvedena na:

www.kocian.net/Havlovicka-Tropical-liga\2004\kola\1-liga\14.kolo-1.liga.htm.

Ve druhé lize vyhrál jednoznačně s velkým náskokem tým **Sokol Beruškovci Horní Rtyně**, který si stabilními výkony vybojoval postup do první ligy v roce 2005. Oběma vítězům gratulujeme.

Všichni kapitáni se sejdou na závěrečné schůzce 22.10.04 v 18 hod. na hřišti v havlovické klubovně, kde zhodnotí a uzavřou letošní sezónu a naplánují slavnostní zakončení 20.11.04 v kulturním domě v Havlovicích.

Pořadatelé děkují všem hráčům, především kapitánům týmu za dobré zvládnutý celoroční turnaj HTL. Zároveň děkujeme hlavnímu a jedinému sponzorovi, restauraci Tropical v České Skalici.

Jarda Kocián, Miloš Tohola

Hvězdicový výstup na Žaltman - 6. ročník - 2.10.2004

Za mlhavého rána jsme vyšli směr Paseky, kde máme cíl tohoto výstupu. Již cestou nám začalo svítit sluníčko, což bylo prima.

V počtu 5 členů odboru jsme na Jestřebí boudu došli v 9.30 hodin. Zde se již občerstvovala první parta turistů, kteří čekali, až si připravíme materiály, aby se mohli prezentovat. Poté přicházeli další účastníci z blízkého okolí, ale i z Hradce, Jaroměře, Prahy, Semil a dalších měst. Počasí bylo krásné podzimní a i výhled z rozhledny byl pěkný.

Všech 40 turistů – pěší i na kolech – bylo opět spokojeno. Každý obdržel od pořadatelů diplom, pohlednice rozhledny, pamětní razítka a jako kalorné sušenku na další cestu.

Po tradičně dobrém občerstvení na Jestřebí boudě pokračovali po zvolené vlastní trase do svých domovů. Někteří trochu unaveni, ale spokojeni se zkušenými pořadateli, odměnou a hlavně hezkým počasím. Určitě přijdou opět rádi do Jestřebích hor projít se tímto hezkým krajem i přírodou.

Poděkování patří celé partě organizátorů této akce.

Jan Šafář

Pichrtová stříbrná

Letošní MS v běhu do vrchu pořádalo italské městečko Sauze D’Oulx. Za dva roky bude hostit olympioniky. Bydleli jsme 50 metrů od místa, kde bude Aleš Valenta obhajovat zlato. Pořadatelé se zhostili organizace na výbornou. Připravili těžké tratě, které křížovaly sjezdovku. Cíl byl ve výšce 2 050 metrů. Běželo se za krásného počasí a i to se projevilo na výkonech. Pro mnoho závodníků byl takový extrém nad jejich síly. Startovalo rekordních 40 zemí. Hlavní závody byly exhibicí dvou olympioniků – maratonců. Jonathana Wayta z Nového Zélandu, který týden po maratonu zvítězil rozdílem třídy, a naší Aničky Pichrtové, která dokázala, že je nejlepší na světě. Prohrála zlato až ve finiši. Únava z maratonu se projevila až 30 metrů před cílem, ale druhé místo bylo přesvědčivé.

Naši junioři i juniorky byli zaskočeni obtížností tratí a podali průměrné výkony. V kategorii mužů a žen velmi dobře běželi Irena Šádková, Ondra Horák a Pavel Brýdl. Ostatní podali výkony, které odpovídají jejich možnostem.

Juniori

8 450 metrů, 627 metrů převýšení

1. místo: Mohamed Haben, Eritrea, 45'16
Družstva: 1. místo Eritrea, 10. místo ČR
26. místo: Petr Chromek, 51'31
32. místo: Petr Vaculka, 52'01
38. místo: Jan Baďura, 52'19
66. místo: Václav Hordejčuk, 57'16

Muži

10 140 metrů, 800 metrů převýšení

1. místo: Jonathan Watt, Nový Zéland, 48'47
Družstva: 1. místo Itálie, 11. místo ČR
31. místo: Ondřej Horák, 53'59
40. místo: Pavel Brýdl, 54'46
65. místo: Zdeněk Zoubek, 56'03
80. místo: Zdeněk Dubravčík, 57'25
94. místo: Petr Vymazal, 58'09
99. místo: Roman Vagenknecht, 58'26

Juniorky

3 750 metrů, 387 metrů převýšení

1. místo: Mochalová Jioulia, Rusko, 26'40
Družstva: 1. místo Slovensko, naše nehodnoceny
27. místo: Jana Pechková, 34'53
Lea Johanedisová a Karolína Grohová nehodnoceny (byly mladší)

Ženy

8 450 metrů, 627 metrů převýšení

1. místo: Rosita Rota Gelpi, Itálie, 50'27
Družstva: 1. místo Itálie, 7. místo ČR
2. místo: Anna Pichrtová, 50'37
22. místo: Irena Šádková, 55'10
35. místo: Jana Mostecká, 57'07
41. místo: Marta Vlčovská, 58'46

Obecní úřad v Malých Svatoňovicích
Vás srdečně zve na divadelní představení

Tři a tři je pět

Účinkuje:

Soubor divadelních ochotníků
z Červeného Kostelce

Velký sál kulturního klubu
neděle 24.10.2004 v 17.00 hodin.

Upozornění:

na listopad připravuje obecní úřad další
představení:

Charleyova teta

se souborem ochotníků z Hronova
v pátek 19.11.2004 od 18.00 hodin.

**Začínající sběratel
hledá
staré a dobré pohledy
(hlavně Trutnov –
Trautenau a okolí).
Nabídněte na tel:
602 626 330**